

Otrok.

Slab in brez pomoči pride človek na svet. Otrok bi moral takój umreti, ako bi mu starši ljubeznjivo ne pomagali in ga ne vzrejali.

Starši z otroci veliko trpé. Noč in dan skrbi mati za svojega otroka, ter jo zeló veselí, če otrok lepo raste in je dober. Oče dela in prideluje vsakdanji kruh, obleko in mnogo družega, česar je za družino treba, a mati mu pomaga pri trudnem delu. Toda, kar si človek z rokami, s pridnostjo in z umom pridobí, nema teka in blagoslova, ako si tega nij pridobil pošteno in s hvaležnim srcem do Bogá, katerega prosimo vsakdanjega kruha.

Oče, mati in otroci so družina. Starši zapovedujejo, kaj naj se vse dela in stori, ter opominjajo in ukazujejo otrokom, kaj naj storé, in kaj ne smejo storiti. Volja staršev je otrokom postava, katero dobri otroci natanko izpolnujejo. Gorjé otroku, ki staršev ne uboga in njihove pravične volje ne izpolnuje! Nepokorščina je velika hudobija, katero Bog hudo kaznuje. Kdor starše uboga, jih spoštuje; kdor jih ne uboga, jih ne spoštuje in si božje maščevanje nakopuje. Bog je rekel: „Spoštuj očeta in mater, da bodeš dolgo živel in da ti bode dobro na zemlji!“ Bog zapoveduje otrokom starše spoštovati, jih ljubiti, jim streči, v vsem, kar nij zoper božjo voljo, pokorščino izkazovati, v dušnih in telesnih potrebah pomagati in zanje moliti. K družini štejejo se dalje tudi posli, kateri za plačilo pomagajo staršem delati. Tudi za té skrbé starši in jim s svojim zgledom kažejo, kako naj izpolnujejo svoje dolžnosti. Tudi ti morajo gospodarja in gospodinjo ubogati in spoštovati. A to storé, ako pridno delajo, ako so v vseh rečeh poštene in zvesti ter domačej hiši udani.

A. P.

Prirrodopisno - natoroznansko polje.

Prepelica.

Nij je ptice, ki bi imela toliko sovražnikov, kakor uboga prepelica, jedina selilka med kurami, katero na potu preko južne Evrope lové in streljajo, da je grôza. Njen največji sovražnik je človek, ki jo loví in strelja zaradi njenega okusnega mesá. Kadar pride jesen, imajo lovci največ veselja, da streljajo in pokajo to ubogo in nedolžno živalico. Največ jih pokončajo Lahi v Napoljskej okolici, ki jih časih po sto tisoč na dan ujamejo. Iz južne Ruske pošiljajo polne sode nasoljenih prepelic v Moskvo in Petrograd.

Prepelica je kokošjega plemena. Perje ima sivo-rujavkasto, po trebuhu nekoliko svitlejše. Vsako peró je po sredi pégasto. Rap ima zeló kratek, zato je truplo videti kebasto in zaokroženo. Kljun ima kratek, čvrst in zbočen, kakor kokoši sploh.

Prepelica prebiva povsod na obdelanej zemlji, ter posebno proti večeru od njive do njive glasno vpíje: „pet pedí, pet pedí!“ Kadarkoli bodete slišali ta glas, takój lahko uganete, da je to prepelica.

Po dnevi se rada skriva po žitu, a zvečera nekako oživi, urno teka sem ter tja in pride tudi na senožeti. O lepem vremenu se po kokošje valja in koplje v prahu. Pred sovražnikom hitro smuče med bilkami ali se pa potuhne in skriva v kako jamico ali za prsteno gručo, kjer jo je težko zapaziti, ker je skoraj iste barve kakor suha prst. Lovei pravijo, da kadar si zbegana ne zna pomagati, od strahú potakne glavo v zemljo, mislèč, da je sovražnik potem ne vidi. Letí še dosti hitro ali ne visoko; sploh se nerada vzdigne od zemlje. Letèč nikoli ne sede na drevo, nego zmirom le na tla.

Prepelica se živi ob žitu in vsakovrstnem semenji. Časi trga tudi travo in drugo zelenjavo. Tudi črve in žužke pobira in za boljšo prebavo zoblje tudi pesek, prav po kokošje. Gnezdo si naredí v jamico, katero nastelje s suho travo. Užé precej pozno v letu iznese samica 8 do 14 belo-zelenkastih in rujavo-pegastih jajčic, na katerih sedí skoraj tri tedne. Nežni, temno mahasti kebčeki takój tekajo za materjo, ki jih skrbno vodi okoli, uči jesti, spravlja pod se i. t. d. kakor koklja. Kebčeki hitro rastó, užé konec družega tedna morejo leteti, v petem ali šestem tednu so pa užé popolnoma dorasli in pripravljeni za potovanje.

Prepelico ljudje radi v kletko zapirajo, ali jo pa pusté prosto tekati po izbi. Hitro se udomači in je jako zabavna in kratkočasna.

(Po Fr. Erjavcu.)

„Vrtčev“ knjigenoša.

Zeló nam je ljubó, da vam moremo danes zopet novo knjigo priporočati za vašo knjižnico, preljubi otroci! Ta knjiga, ki je pred malo dnevi zagledala beli svet, imenuje se:

Ant. Mart. Slomšeka zbrani spisi. Druga knjiga: Basni, prilike in povesti. Zbral in uredil Mih. Ledovšek, kaplan in katehet v Ptuji. — To knjigo, obsezajočo 388 strani, vam najtoplejše priporočamo za vašo knjižnico, ker je kakor nalašč v to namenjena. Prvoknjigo, ki obseza Slomšekove pèsni, menda užé imate. A še mnogo bolj nego prve razveselili se bodeite druge knjige, ki obsega prelepe basni, prilike in povesti. Knjiga ima v sebi 77 basen; 102 povesti; 100 prijetnih pripovedek za otroke in 100 kratkočasnih pravlic. Cena tej zeló mičnej knjigi je mehko vezanemu iztisku 1 gl. 20 kr., trdo vezanemu 1 gl. 30 kr. in se dobiva pri g. izdajatelju Mih. Ledovšeku v Ptuji, kakor tudi pri vseh večjih knjigotržcih po vélikih mestih.

Pri tej priliki vam priporočamo tudi malo knjižico pod naslovom:

Šopek mičnih pesen za šolo in dom. Nabral in vredil F. Stegnar, e. kr. učitelj v Ljubljani. — Knjižica obseza na 48 stranéh 52 prav mičnih pesnic v porabo za šolo in dom. Ker cela zbirka stoji samo 6 kr., bilo bi pač žalostno, ako bi si je ne kupili in spravili v svojo knjižnico. Dobiva se pri tiskarju gosp. Rud. Milicu v Ljubljani.